

охорони здоров'я – системи страхової медицини, яка дозволить залучити додаткові ресурси у медичну галузь та забезпечити гарантований обсяг медичних послуг для робітників.

Медичне страхування – це форма соціального захисту населення щодо охорони здоров'я, пов'язана з компенсацією витрат громадян на медичне обслуговування. Ця система організаційних та фінансових заходів щодо забезпечення діяльності страхової медицини.

Медичне страхування передбачає страхування на випадок втрати здоров'я будь-якої причини і тому має певні переваги перед приватними і державними системи, а також відомчою медициною. Цей вид захисту дає можливість забезпечити більшу доступність, якість і повноту щодо задоволення різноманітних потреб населення в наданні медичних послуг.

Основними принципами сучасного медичного страхування є:

- законодавче визначення умов і порядку здійснення у межах корпорації;
- соціальна солідарність в фінансуванні, надання медичної допомоги та профілактичних заходів застрахованим особам;
- гарантування рівних можливостей у реалізації застрахованими особами своїх прав на профілактичні заходи;
- забезпечення цільового використання коштів;
- забезпечення застрахованим в повному обсязі надання гарантованого рівня медичної допомоги в разі настання страхового випадку.

Діяльність медичних закладів залізничного транспорту відбувається за рахунок державного бюджету України, фінансової допомоги залізниць, добровільного медичного страхування працівників та пенсіонерів залізничного транспорту, надходжень від сторонніх фізичних та юридичних осіб за надання медичної допомоги, оплати за проведені медичні огляди.

Медичне страхування є невід'ємною складовою розвитку системи соціального захисту працівників та пенсіонерів українських залізниць (а в подальшому, можливо, і членів їх сімей), яка зараз реалізується. На думку профспілок, це одна із найбільших галузевих пільг. Її основною метою є створення ефективної та максимально прийнятної у фінансовому плані системи медичного обслуговування працівників залізничної галузі, яка б враховувала державні тенденції щодо

запровадження системи загальнообов'язкового державного соціального медичного страхування, не входячи у протиріччя з цілою низкою особливостей медичного забезпечення працівників «Укрзалізниця».

Водночас система галузевого медичного страхування є невід'ємною частиною реалізації нової системи та моделі оплати стаціонарної медичної допомоги в системі галузевих лікувально-профілактичних закладів. Так, завдяки створенню бюджетно-корпоративно-страхової медицини на залізничному транспорті частково було змінено принцип оплати стаціонарної медичної допомоги.

Таким чином, експеримент з медичного страхування в залізничній галузі довів:

- по-перше, свою актуальність, дієвість і своєчасність запровадження;
- по-друге, логічну необхідність його продовження та подальшого розвитку;
- по-третє, необхідність аналізу накопиченого під час реалізації Програми досвіду з медичного страхування значної кількості населення.

Отже, реформування залізничного транспорту повинно включати формування концепції розвитку медичного страхування залізничників.

УДК 656.211.5

ДОСЛІДЖЕННЯ СКЛАДОВИХ ТРАНСПОРТНОЇ ПОСЛУГИ

Тройнікова О.М., к.е.н., доцент (УкрДУЗТ)

Конкуренція за споживача транспортних послуг відбувається не тільки між видами транспорту, а й в середині. Комплекс послуг, що пропонується разом з послугою перевезення здатен підвищити конкурентоспроможність змагаючи підприємств. Цей комплекс обслуговує споживача під час виконання основної послуги, на етапі очікування її та після отримання. Кожний етап впливає як на вибір виду транспорту, так і на формування потенціального попиту, який залежить від задоволення транспортної послуги. При не ефективному обслуговуванні на першому та останньому етапах основний етап – перевезення – втрачає частину споживчої цінності, стаючи неконкурентоспроможним.

Існує декілька класифікацій щодо транспортної послуги. Насамперед дослідивши визначення авторів [1-7] можна зазначити, що транспортна послуга це комплекс процесів, що супроводжують, забезпечують процес перевезення, це також комплекс вимог та потреб з боку споживача, крім того це результат діяльності окремих структурних підрозділів та підприємства в цілому. [8].

В залежності від об'єкту на якому надається послуга та суб'єкта, який користується транспортною послугою класифікують послуги по обслуговуванню пасажирів та вантажів. [8].

В межах кожного виду розподіл здійснюється за признаками, які притаманні процесу надання послуг. Для пасажирських перевезень процес переміщення пасажирів є основним, а інші є супутніми. [7]

- основна послуга це перевезення пасажирів;

- додаткові послуги – електронне інформаційне табло, туалет загальний, душ загальний, набір продуктів харчування, місця для домашніх тварин, кондиціонування загальне, можливість перевезення велосипедів;

- послуги-підсилювачі – забезпечення пресою, наявність «тихих місць», перегляд відео-програм, радіо-трансляція, доставка їжі з ресторану/буфету, туалет на відсік, душ на відсік, індивідуальне кондиціонування, інтернет.

З точки зору підприємств та структурних підрозділів, які надають послуги, процес переміщення є наступним процесу очікування, тому класифікація дещо інша [8]. На першому етапі - прибуття пасажирів в пункт відправлення (вокзал або вокзальний комплекс) підприємства, що задовольняє потреби пасажирів, основною послугою вважається продаж квитків, а всі інші послуги в межах пункту відправлення додатковими. [8].

Нормативні інструкції натомість мають загальну класифікацію складових транспортної послуги, послуги по обслуговуванню пасажирів поділяються на побутові, профільні, непрофільні.

Згідно нормативних документів, які регламентують діяльність підприємств, що обслуговують пасажирів до відправлення або після нього, класифікація додаткових послуг формується за ознаками, які притаманні потребам споживача під час очікування послуги з перевезення.

З вищевикладеного можна зазначити, що послуги відносяться до тої або іншої категорії в залежності від етапів все одно належать до складу транспортної послуги та потребують підвищення якості, яка в сучасних умовах є

одним з вирішальних факторів, який сприяє підвищенню попиту.

Список використаних джерел

1 Шкурин, М.И. Маркетинг на транспорте: Учебное пособие для студентов транспортных специальностей вузов / М.И. Шкурин. - Гомель: БелГУТ, 2003. - 223 с.

2 Транспортный маркетинг: учебник/ В.Г. Галабурда, Г.В. Бубнова, Е.А. Иванова и др.; под ред. В.Г. Галабурды. — Изд. перераб. и доп. — М.: ФГОУ «Учебно-методический центр по образованию на железнодорожном транспорте», 2011. — 452 с.

3 Тультаев, Т.А. Маркетинг услуг [Текст] / Т.А. Тультаев; Московская финансово-промышленная академия. - М., 2005. - 97 с.

4 Балалаев, С.А. Маркетинг транспортных услуг: Учебное пособие / С.А. Балалаев, Н.К. Балалаева. - Хабаровск: Изд-во ДВГУПС, 2008. - 175 с.

5 Перепелюк, А.В., Ейтутіс, Г.Д. Основи маркетингу на залізничному транспорті / А.В. Перепелюк, Г.Д. Ейтутіс. - Дніпропетровськ: "Континент", 1996. – 182 с.

6 Абрамов А.П., Галабурда В.Г., Иванова Е.И. Маркетинг на транспорте [Текст]: Учебник / Абрамов А.П., Галабурда В.Г. – М.: Желдориздат, 2001. – 329 с.

7 Бакалінський О.В. Маркетинг: навчальний посібник дистанційного курсу / О. В. Бакалінський. – К.: Центр навчальної літератури, 2005. – 240 с.

8 Кисіль, С.В. Аналіз існуючих додаткових послуг залізничних підприємств / С.В. Кисіль // Энергосбережение. Энергетика. Энергоаудит. – Харьков. – 2015. – № 1 (132). – С. 38–45.

УДК 656.072

ЛОГИСТИКА И ТРАНСПОРТНО-ЛОГИСТИЧЕСКОЕ ОБСЛУЖИВАНИЕ ПРЕДПРИЯТИЯ

Фроленкова Е.О., ст. преподаватель (БелГУТ)

Логистика - наука о планировании, управлении, контроле и регулировании движения материальных и информационных потоков в пространстве и во времени от их первичного источника до конечного потребителя.

Логистика, хотя и имеет глубокие исторические корни, тем не менее, сравнительно